KOPĒJĀ NOSTĀJA (EK) Nr. 24/2006,

ko Padome pieņēmusi 2006. gada 18. septembrī,

nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Ieteikumu 2006/ /EK par nepilngadīgo personu un cilvēka cieņas aizsardzību un par tiesībām uz atbildi saistībā ar Eiropas audiovizuālo un tiešsaistes informācijas pakalpojumu nozares konkurētspēju

(2006/C 295 E/02)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 157. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

apspriedušies ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ([3]) ("Harta") 1. pantā ir paredzēta cilvēku cieņas neaizskaramība, nosakot, ka tā ir jārespektē un jāaizsargā. Hartas 24. pantā ir noteikts, ka bērniem ir tiesības uz viņu labklājībai nepieciešamo aizsardzību un gādību un ka visās darbībās, kas attiecas uz bērniem, neatkarīgi no tā, vai tās veic valsts iestādes vai privātas iestādes, pirmkārt jāņem vērā bērna intereses.

(2) Eiropas Savienībai būtu jāveido tāda politiskā darbība, kas novērstu jebkāda veida pārkāpumus attiecībā uz cilvēka cieņas principa ievērošanu.

(3) Savienības līmenī ir jāievieš tiesību akti attiecībā uz visu audiovizuālo un informācijas pakalpojumu saturu, kas aizsargā nepilngadīgo fizisko, garīgo un morālo attīstību, kā arī pasargā nepilngadīgos no piekļuves neatbilstīgām pieaugušo programmām un pakalpojumiem.

(4) Jauno informācijas un komunikāciju tehnoloģiju pastāvīgā attīstība Kopienai liek nekavējoties garantēt pilnīgu un adekvātu pilsoņu interešu aizsardzību šajā jomā, no vienas puses, nodrošinot audiovizuālo un informācijas pakalpojumu brīvu piegādi un nodrošināšanu un, no otras puses, garantējot, ka to saturs ir likumīgs, ka tiek ievērots cilvēka cieņas princips un ka netiek traucēta nepilngadīgo vispārējā attīstība.

(5) Kopiena jau ir iesaistījusies audiovizuālo un informācijas pakalpojumu jomā, lai radītu nepieciešamos nosacījumus televīzijas apraides un citu informācijas pakalpojumu brīvas aprites nodrošināšanai saskaņā ar brīvās konkurences un vārda un informācijas brīvības principiem, bet tai būtu jārīkojas noteiktāk šajā jomā ar mērķi veikt pasākumus, lai aizsargātu patērētājus no kūdīšanas uz diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ un cīnītos ar jebkādu šādu diskrimināciju. Šādās darbībās būtu jāsaglabā līdzsvars starp cilvēka cieņas aizsardzības principu, no vienas puses, un vārda brīvības principu, no otras puses, jo īpaši attiecībā uz dalībvalstu pienākumu definēt naida kurināšanas vai kūdīšanas uz diskrimināciju jēdzienus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem un morāles vērtībām.

(6) Padomes Ieteikums 98/560/EK (1998. gada 24. septembris) par Eiropas audiovizuālo un informācijas pakalpojumu nozares konkurētspējas attīstību, veicinot valstu programmas, kuru mērķis ir panākt pielīdzināmu un efektīvu nepilngadīgo personu un cilvēku cieņas aizsardzības līmeni ([4]), ir pirmais juridiskais instruments Kopienas līmenī, ar ko — tā 5. apsvērumā — skar nepilngadīgo personu un cilvēka cieņas aizsardzības jautājumus saistībā ar publiski pieejamiem audiovizuālajiem un informācijas pakalpojumiem neatkarīgi no to pārraides veida. Padomes Direktīvas 89/552/EEK (1989. gada 3. oktobris) par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos ([5]), ("Direktīva par televīziju bez robežām") 22. pantā jau īpaši risināts nepilngadīgu personu un cilvēka cieņas aizsardzības jautājums saistībā ar televīzijas raidījumu veidošanu.

([1]) OV C 221, 8.9.2005., 87. lpp.

([2]) Eiropas Parlamenta 2005. gada 7. septembra Atzinums (OV C 193 E, 17.8.2006., 217. lpp.) (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts), Padomes 2006. gada 18. septembrī Kopējā nostāja un Eiropas Parlamenta … Nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

([3]) OV C 364, 18.12.2000., 1. lpp.

([4]) OV L 270, 7.10.1998., 48. lpp.

([5]) OV L 298, 17.10.1989., 23. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Padomes un Eiropas Parlamenta Direktīvu 97/36/EK (OV L 202, 30.7.1997., 6. lpp.).

(7) Ņemot vērā, ka audiovizuāla satura un interneta piekļuves pakalpojumu sagatavotāji, izplatītāji un sniedzēji pārstāv dažādas pasaules valstis, ir ierosināts, ka Padomei un Komisijai, pārskatot, apspriežot vai noslēdzot jaunus partnerattiecību nolīgumus vai jaunas sadarbības programmas ar trešām valstīm, būtu jāpievērš īpaa uzmanība minētā ieteikuma īstenošanai.

(8) Eiropas Parlaments un Padome ar Lēmumu Nr. 276/1999/EK ([1]) ir pieņēmuši daudzgadu Kopienas rīcības plānu par interneta drošākas lietošanas veicināšanu, apkarojot prettiesiska un kaitīga satura izplatīšanu globālajos tīklos ("Drošāka interneta rīcības plāns").

(9) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1151/2003/EK ([2]) Drošāka interneta rīcības plāns ir pagarināts par diviem gadiem, un tā darbības joma grozīta, lai tajā iekļautu pasākumus, kas veicina informācijas apmaiņu un koordināciju starp attiecīgām pusēm valstu līmenī, kā arī īpašus noteikumus valstīm, kas pievienojas.

(10) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ([3]) ir paskaidroti daži juridiski jēdzieni un saskaņoti konkrēti aspekti, lai informācijas sabiedrības pakalpojumi gūtu pilnīgu labumu no iekšējā tirgus principiem. Vairāki Direktīvas 2000/31/EK noteikumi attiecas arī uz nepilngadīgo personu un cilvēka cieņas aizsardzību, jo īpaši 16. panta 1. punkta e) apakšpunkts, saskaņā ar kuru dalībvalstīm un Komisijai ir jāveicina rīcības kodeksu izveide attiecībā uz nepilngadīgo personu un cilvēka cieņas aizsardzību.

(11) Sakarā ar plašsaziņas līdzekļu mainīgo vidi, ko rada jaunās tehnoloģijas un plašsaziņas līdzekļu jauninājumi, ir nepieciešams iemācīt bērniem, kā arī vecākiem, skolotājiem un pedagogiem efektīvi izmantot audiovizuālos un tiešsaistes informācijas pakalpojumus.

(12) Kopumā audiovizuālās nozares pašregulācija ir efektīvs papildu līdzeklis, bet tas nav pietiekams, lai pasargātu nepilngadīgas personas no kaitīga satura ziņu saņemšanas. Eiropas audiovizuālās jomas, kas ir izveidota, balstoties uz vārda brīvību un ievērojot pilsoņu tiesības, attīstības pamatā vajadzētu būt nepārtrauktam dialogam starp valstu un Eiropas likumdevējiem, regulējošām iestādēm, uzņēmējiem, apvienībām, pilsoņiem un pilsonisko sabiedrību.

(13) Sabiedriskajā apspriešanā par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/36/EK (1997. gada 30. jūnijs), ar ko groza Direktīvu 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos ([4]), tika ierosināts vajadzību pieņemt pasākumus saistībā ar plašsaziņas līdzekļu izpratni iekļaut Ieteikumā 98/560/EK aptvertajos jautājumos.

(14) Komisija atbalsta sadarbību un pieredzes un labas prakses apmaiņu starp pastāvošajām pašregulācijas un līdzregulācijas struktūrām, kas nodarbojas ar audiovizuālā satura vērtēšanu un klasifikāciju, neatkarīgi no to pārraides veida, ar mērķi mudināt lietotājus un jo īpaši vecākus, skolotājus un pedagogus ziņot par nelegālu saturu un novērtēt audiovizuālo un tiešsaistes informācijas pakalpojumu saturu, kā arī jebkādu atļautu saturu, kas varētu nodarīt kaitējumu nepilngadīgo fiziskajai vai garīgajai attīstībai.

(15) Kā ierosināts sabiedriskās apspriešanas laikā par Direktīvu 97/36/EK, tiesības uz atbildi vai līdzvērtīgus tiesiskās aizsardzības līdzekļus ir vēlams piemērot visiem tiešsaistes plašsaziņas līdzekļiem, un ņemt vērā attiecīgā plašsaziņas līdzekļa un pakalpojuma raksturīgās īpatnības.

(16) Padomes Rezolūcijā (1995. gada 5. oktobris) par sievietes un vīrieša tēla atveidi reklāmās un plašsaziņas līdzekļos ([5]) dalībvalstis un Komisija ir aicinātas pieņemt piemērotus pasākumus, lai veicinātu to, ka tiek sniegts daudzveidīgs un reāls priekšstats par sieviešu un vīriešu prasmēm un iespējām sabiedrībā.

(17) Iesniedzot priekšlikumu Padomes Direktīvai, ar ko īsteno vienlīdzīgas attieksmes principu pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz preču un pakalpojumu pieejamību un piegādi, Komisija norādīja, ka dzimumu atveide plašsaziņas līdzekļos un reklāmā izvirza nozīmīgus jautājumus par vīriešu un sieviešu cieņas aizsardzību, bet secināja, ka, ņemot vērā citas pamattiesības, tostarp plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu, nebūtu piemēroti šos jautājumus risināt minētajā priekšlikumā, bet ka šie jautājumi būtu jāizvērtē.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. janvāra Lēmums Nr. 276/1999/EK, ar ko pieņem Kopienas daudzgadu rīcības plānu par interneta drošākas lietošanas veicināšanu, apkarojot nelegālu un kaitīgu saturu globālos tīklos (OV L 33, 6.2.1999., 1. lpp.) Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 787/2004/EK (OV L 138, 30.4.2004., 12. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 16. jūnija Lēmumu Nr. 1151/2003/EK, ar kuru groza Lēmumu Nr. 276/1999/EK, ar ko pieņem Kopienas vairākgadu rīcības plānu par drošākas interneta lietošanas sekmēšanu, apkarojot prettiesiska un kaitīga satura materiālu izplatīšanu globālajos tīklos (OV L 162, 1.7.2003., 1. lpp.).

([3]) OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

([4]) OV L 202, 30.7.1997., 60. lpp.

([5]) OV C 296, 10.11.1995., 15. lpp.

(18) Dalībvalstu līmenī būtu jāatbalsta audiovizuālo un tiešsaistes informācijas pakalpojumu nozare, lai tā šādos plašsaziņas līdzekļos un visa veida reklāmās, tostarp, izmantojot jaunās reklāmas tehnoloģijas, bet neierobežojot vārda vai preses brīvību, izvairītos no jebkādas diskriminācijas dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ un cīnītos ar šādu diskrimināciju.

(19) Šajā ieteikumā ir ņemta vērā jauno tehnoloģiju attīstība, un tas papildina Ieteikumu 98/560/EK. Ņemot vērā tehnoloģijas attīstību, tajā aptverti audiovizuālās un tiešsaistes informācijas pakalpojumi, kas ir publiski pieejami, izmantojot fiksētos vai mobilos elektroniskos tīklus.

(20) Šis ieteikums nekādā veidā neliedz dalībvalstīm piemērot savus konstitucionālos noteikumus un citus tiesību aktus, kā arī tiesu praksi vārda brīvības jomā,

AR ŠO IESAKA:

I. Dalībvalstīm, rūpējoties par audiovizuālo un tiešsaistes informācijas pakalpojumu nozares attīstības veicināšanu, veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu nepilngadīgu personu un cilvēka cieņas aizsardzību visos audiovizuālajos un tiešsaistes informācijas pakalpojumos:

1. ņemot vērā pasākumu ieviešanu valstu tiesību aktos vai praksē saistībā ar tiesībām uz atbildi vai līdzvērtīgiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem tiešsaistes plašsaziņas līdzekļos, ievērojot valstu un konstitucionālo tiesību aktu noteikumus un neierobežojot iespēju šo tiesību vai līdzekļu izmantošanu pielāgot, ņemot vērā katra plašsaziņas līdzekļa veida īpatnības;

2. lai sekmētu tehnoloģijas attīstības gaitu, papildus esošajiem tiesiskajiem un citiem pasākumiem attiecībā uz apraides pakalpojumiem un saskaņā ar tiem, un ciešā sadarbībā ar attiecīgajām pusēm, veicot šādas darbības:

a) pasākumus, kas ļautu nepilngadīgām personām atbildīgi izmantot audiovizuālos un tiešsaistes informācijas pakalpojumus, jo īpaši paaugstinot vecāku, skolotāju un pedagogu informētību par jauno pakalpojumu potenciālu un par veidiem, kā tos padarīt drošus nepilngadīgiem lietotājiem, jo īpaši ar plašsaziņas līdzekļu izpratnes un plašsaziņas līdzekļu izglītības programmu palīdzību un, piemēram, ar pastāvīgām mācībām skolu izglītības sistēmā,

b) pasākumus, kas attiecīgos gadījumos un pēc vajadzības veicinātu nepilngadīgo personu piekļuvi kvalitatīvam saturam un pakalpojumiem un to identifikāciju, tostarp piemērojot noteikumu par piekļuves veidiem izglītības iestādēs un publiskās vietās,

c) pasākumus pilsoņu aktīvākai informēšanai par interneta piedāvātajām iespējām.

Iespējamās rīcības piemēri saistībā ar plašsaziņas līdzekļu izpratni ir izklāstīti II pielikumā;

3. veicināt jauno plašsaziņas līdzekļu, piemēram, interneta profesionāļu, starpnieku un lietotāju atbildīgu attieksmi:

a) veicinot to, ka audiovizuālās un tiešsaistes informācijas pakalpojumu nozare izvairās, neierobežojot vārda vai preses brīvību, no jebkādas diskriminācijas dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ visos audiovizuālās un tiešsaistes informācijas pakalpojumos, un cīnās ar šādu diskrimināciju;

b) atbalstot modrību un ziņošanu attiecībā uz vietnēm, kas ir uzskatāmas par nelegālām, neskarot Direktīvu 2000/31/EK;

c) izstrādājot rīcības kodeksu sadarbībā ar profesionāļiem un pārvaldes iestādēm valsts un Kopienas līmenī;

4. veicināt pasākumus, lai cīnītos ar nelegālām darbībām internetā, kas var kaitēt nepilngadīgām personām, un padarītu internetu par daudz drošāku plašsaziņas līdzekli; varētu apsvērt, cita starpā, šādus pasākumus:

a) kvalitātes marķējuma pieņemšanu pakalpojumu sniedzējiem, lai lietotājs varētu viegli pārliecināties, vai konkrētais pakalpojumu sniedzējs ievēro rīcības kodeksu;

b) piemērotu līdzekļu noteikšanu ziņošanai par nelikumīgām un/vai aizdomīgām darbībām internetā.

II. Audiovizuālo un tiešsaistes informācijas pakalpojumu nozarei un citām iesaistītajām pusēm:

1. izstrādāt pozitīvus pasākumus nepilngadīgo vajadzībām, tostarp ierosmes par to, kā viņiem atvieglot plašāku piekļuvi audiovizuālajiem un tiešsaistes informācijas pakalpojumiem, vienlaikus izvairoties no potenciāli kaitīga satura, piemēram, izmantojot filtrēšanas sistēmas. Šādi pasākumi var ietvert saskaņošanu, sadarbojoties dalībvalstu regulējošām, pašregulācijas un līdzregulācijas iestādēm un izmantojot labas prakses apmaiņu par tādiem jautājumiem kā kopēju aprakstošu simbolu sistēma vai brīdinājuma teksti, ar ko norāda vecuma kategoriju un/vai satura aspektus, kuri ir par iemeslu noteiktiem vecuma ierobežojumiem, kas tādējādi palīdzētu lietotājiem novērtēt audiovizuālu un tiešsaistes informācijas pakalpojumu saturu. To varētu īstenot, piemēram, ar darbībām, kas izklāstītas III pielikumā;

2. apsvērt iespēju izveidot filtrus, kas neļautu internetā izplatīt cilvēka cieņu aizskarošus materiālus;

3. izstrādāt pasākumus, lai paplašinātu satura marķējuma sistēmu izmantojumu materiāliem, ko izplata internetā;

4. rast efektīvus līdzekļus, lai izvairītos no diskriminācijas dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ audiovizuālās un tiešsaistes informācijas pakalpojumos un cīnītos pret to, un lai veicinātu to, ka tiek sniegts daudzveidīgs un reāls priekšstats par sieviešu un vīriešu prasmēm un iespējām sabiedrībā.

ŅEM VĒRĀ, KA KOMISIJA:

1. saistībā ar Kopienas daudzgadu programmu 2005. — 2008. gadam, ar ko veicina drošāku interneta un jauno tiešsaistes tehnoloģiju izmantošanu, paredz veicināt pilsoņu informēšanas pasākumus Eiropas mērogā, izmantojot visus komunikācijas līdzekļus, lai informētu sabiedrību par ieguvumiem no interneta, kā arī iespējamiem ar to saistītiem riskiem, par to, kā izmantot internetu atbildīgi un droši, kā iesniegt sūdzības un kā vecākiem aktivizēt kontroli**.** Varētu paredzēt īpašas kampaņas mērķa grupām, piemēram, skolām, vecāku apvienībām un lietotājiem;

2. paredz izpētīt iespēju ieviest Eiropas bezmaksas tālruņa numuru vai paplašināt pašreizēju pakalpojumu, lai palīdzētu interneta lietotājiem, vēršot tos pie pieejamiem sūdzību mehānismiem un informācijas avotiem un nodrošinot vecākiem informāciju par filtrēšanas programmatūras efektivitāti;

3. paredz izpētīt iespēju atbalstīt vispārēja otrā līmeņa domēna nosaukuma izveidi, kas būtu rezervēts uzraudzītām vietnēm, kuras apņemas respektēt nepilngadīgas personas un viņu tiesības, piemēram, ".KID.eu";

4. turpina uzturēt pastāvīgu konstruktīvu dialogu ar satura sniedzēju organizācijām, patērētāju organizācijām un visām pārējām iesaistītajām pusēm;

5. paredz veicināt un atbalstīt pašregulācijas iestāžu apvienošanos tīklā un savstarpējo pieredzes apmaiņu starp tām, ar mērķi novērtēt uzvedības kodeksa efektivitāti un uz pašregulāciju pamatotās koncepcijas, lai tādējādi nepilngadīgajiem nodrošinātu visaugstākos iespējamos aizsardzības standartus;

6. balstoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, paredz iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šajā ieteikumā precizēto pasākumu īstenošanu un efektivitāti un pārskatīt šo ieteikumu tad, ja rastos šāda vajadzība.

…, …

Eiropas Parlamenta vārdā —	*Padomes vārdā —*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*
…	…

I PIELIKUMS

ORIENTĒJOŠAS PAMATNOSTĀDNES VALSTS LĪMEŅA PASĀKUMU ĪSTENOŠANAI VALSTU TIESĪBU AKTOS VAI PRAKSĒ, KAS NODROŠINĀTU TIESĪBAS UZ ATBILDI VAI LĪDZVĒRTĪGU TIESISKĀS AIZSARDZĪBAS LĪDZEKLI ATTIECĪBĀ UZ TIEŠSAISTES PLAŠSAZIŅAS LĪDZEKĻIEM

Mērķis: īstenot pasākumus dalībvalstu tiesību aktos vai praksē, lai tiešsaistes plašsaziņas līdzekļos nodrošinātu tiesības uz atbildi vai līdzvērtīgus tiesiskās aizsardzības līdzekļus, pienācīgi ievērojot valstu un konstitucionālo tiesību aktu noteikumus un neierobežojot iespēju šo tiesību vai līdzekļu izmantošanu pielāgot katra plašsaziņas līdzekļa veida īpatnībām.

Termins "plašsaziņas līdzeklis" attiecas uz jebkuru saziņas veidu, ar ko tiešsaistē izplata rediģētu informāciju sabiedrībai, piemēram, laikraksti, periodiskie izdevumi, radio, televīzija un ziņu dienesti internetā.

Neskarot citus dalībvalstu pieņemtos noteikumus, kuri ietverti civiltiesībās, administratīvajās vai krimināla jās tiesībās, ikvienai tādai fiziskai vai juridiskai personai neatkarīgi no tās valstpiederības, kuras likumīgās intereses, jo īpaši, bet ne tikai — reputāciju un labo slavu, ir ietekmējis kāds publikācijā vai pārraidē nepareizi atspoguļots fakts, vajadzētu būt tiesībām uz atbildi vai līdzvērtīgiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiesību uz atbildi vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošanu netraucē nesamērīgu noteikumu un nosacījumu piemērošana.

Tiesībām uz atbildi vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekli vajadzētu pastāvēt attiecībā uz dalībvalsts jurisdikcijā esošajiem tiešsaistes plašsaziņas līdzekļiem.

Dalībvalstīm būtu jāparedz vajadzīgie pasākumi, lai ieviestu tiesības uz atbildi vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekli un noteiktu procedūru, kā to īstenot. Tām jo īpaši būtu jānodrošina pietiekams laikposms un tādas procedūras, lai tiesības uz atbildi vai līdzvērtīgus tiesiskās aizsardzības līdzekļus atbilstoši var izmantot fiziskas vai juridiskas personas, kas dzīvo vai veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī.

Tiesības uz atbildi var nodrošināt ne tikai ar tiesību aktiem, bet arī ar līdzregulācijas un pašregulācijas pasākumiem.

Tiesības uz atbildi ir tiešsaistes videi īpaši piemērots tiesiskās aizsardzības līdzeklis, ņemot vērā iespēju nekavējoties labot apstrīdēto informāciju un tehniskās iespējas, kas atvieglina attiecīgo personu atbildes pievienošanu. Tomēr atbilde būtu jāsniedz pieņemamā termiņā pēc prasības pamatojuma iesniegšanas un tādā laikā un veidā, kas atbilst publikācijai vai pārraidei, uz kuru prasība attiecas.

Būtu jāpieņem noteikumi, kas paredz kārtību, kā varētu izskatīt strīdus par to, kā īstenot tiesības uz atbildi vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekli tiesā vai līdzīgā neatkarīgā struktūrā.

Iesniegumu par tiesību uz atbildi vai līdzvērtīga tiesiskās aizsardzības līdzekļa īstenošanu var noraidīt, ja prasītājam nav likumīgas intereses šādas atbildes publicēšanā vai ja atbilde būtu saistīta ar sodāmu rīcību, radītu stāvokli, kad pret satura nodrošinātāju var vērst civilprasību, vai pārkāptu vispārējās pieklājības normas.

Tiesības uz atbildi neskar citus tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas pieejami personām, kuru tiesības uz cieņu, godu, reputāciju vai privātumu ir pārkāpuši plašsaziņas līdzekļi.

II PIELIKUMS

Iespējamās rīcības piemēri saistībā ar plašsaziņas līdzekļu izpratni:

a) sadarbībā ar bērnu aizsardzības asociācijām pastāvīgi apmācīt skolotājus un pedagogus par interneta lietošanu skolas mācību procesā, pievēršot uzmanību interneta iespējamiem riskiem, jo īpaši saistībā ar tērzētavām un forumiem;

b) ieviest īpašu interneta lietošanas apmācību bērniem, sākot no visjaunākā vecuma, tostarp paredzot nodarbības bērnu vecākiem;

c) integrēta izglītības pieeja kā sastāvdaļa skolas mācību programmās un plašsaziņas līdzekļu izpratnes programmās, lai nodrošinātu informāciju par interneta atbildīgu lietošanu;

d) valsts mērogā rīkot iedzīvotāju informēšanas kampaņas, iesaistot visus komunikācijas līdzekļus, lai nodrošinātu informāciju par interneta atbildīgu lietošanu;

e) izdalīt informācijas materiālu par iespējamiem interneta riskiem ("kā droši sērfot internetā?", "kā filtrēt nevēlamo pastu?") un izveidot uzticības telefona dienestus, kuriem varētu sniegt ziņojumus vai sūdzības par kaitīgu vai nelikumīgu saturu;

f) atbilstīgi pasākumi, lai izveidotu vai uzlabotu uzticības telefona dienestus, tādējādi atvieglinot sūdzību iesniegšanu un sniedzot iespēju ziņot par kaitīgu vai nelikumīgu saturu.

III PIELIKUMS

Uzņēmumu un iesaistīto personu iespējamās rīcības piemēri nepilngadīgu personu labā:

a) sistemātiski nodrošināt lietotājiem iedarbīgu, atjauninātu un viegli izmantojamu filtrēšanas sistēmu, tiem kļūstot par piekļuves pakalpojuma abonentu;

b) piedāvāt piekļuvi tieši bērniem paredzētiem pakalpojumiem, ar pieslēgtu automātisku filtrēšanas sistēmu, kuru apkalpo piekļuves un mobilo sakaru pakalpojumu sniedzēji;

c) ieviest stimulus, lai nodrošinātu pieejamo vietņu apraksta regulāru atjaunināšanu, tādējādi nodrošinot, ka ir vieglāk klasificēt vietnes un novērtēt to saturu;

d) meklētājprogrammās publicējot reklāmkarogus, ar ko pievērš uzmanību tam, ka ir pieejama informācija gan par interneta, gan par telefona informācijas līniju atbildīgu lietošanu.

PADOMES PASKAIDROJUMA RAKSTS

I. IEVADS

1. Komisija 2004. gada 30. aprīlī, balstoties uz EK Līguma 157. pantu, iesniedza Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu ieteikumam par nepilngadīgo personu aizsardzību un par tiesībām uz atbildi saistībā ar audiovizuālo un informācijas pakalpojumu nozares konkurētspēju.

2. Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja sniedza atzinumu 2005. gada 9. februārī.

3. Eiropas Parlaments sniedza atzinumu pirmajā lasījumā 2005. gada 7. septembrī.

4. Komisija iesniedza grozītu priekšlikumu 2006. gada 20. janvārī.

5. 2006. gada 18. septembrī Padome pieņēma kopējo nostāju saskaņā ar EK līguma 251. panta 2. punktu.

II. MĒRĶIS

Priekšlikums papildina Padomes Ieteikumu 98/560/EK (1998. gada 24. septembris) ([1]), kas ir pirmais juridiskais instruments Eiropas mērogā, ar ko pievēršas nepilngadīgu personu un cilvēka cieņas aizsardzībai saistībā ar audiovizuālajiem un informācijas pakalpojumiem.

Priekšlikumā ieteikumam dalībvalstis, nozares pārstāvji, ieinteresētās personas un Komisija ir aicināti uzlabot nepilngadīgo personu aizsardzību un ievērot cilvēka cieņas aizsardzību gan apraides nozarē, gan internetā. Tajā dalībvalstīm ir ierosināts apsvērt ieviest pasākumus saistībā ar tiesībām uz atbildi attiecībā uz tiešsaistes plašsaziņas līdzekļiem. Ieteikuma projektā ir apskatīti šādi jautājumi:

— plašsaziņas līdzekļu izpratne;

— audiovizuālā satura vērtēšana un klasifikācija;

— dzimumu atveide plašsaziņas līdzekļos un reklāmā;

— tiesības uz atbildi.

III. KOPĒJĀS NOSTĀJAS ANALĪZE

1. Vispārējas piebildes

Padomes kopējā nostājā saglabāti Komisijas sākotnējā priekšlikuma galvenie elementi. Galvenās Padomes ieviestās izmaiņas tiecas pilnīgāk noteikt ieteikuma darbības jomu. Padome tādējādi ir precizējusi, ka ieteikums attiecas uz "audiovizuālajiem un tiešsaistes informācijas pakalpojumiem", nevis "audiovizuālajiem un informācijas pakalpojumiem", kā arī ir nodalījusi koncepta par tiesībām uz atbildi darbības jomu, kas attiecas uz tiešsaistes plašsaziņas līdzekļiem, no tās ieteikuma daļas ar plašāku darbības jomu, kas attiecas uz nepilngadīgo personu aizsardzību.

2. Eiropas Parlamenta iesniegtie grozījumi

Padome kopējā nostājā ir centusies ņemt vērā Eiropas Parlamenta bažas un prioritātes, un varēja pieņemt lielāko daļu Parlamenta grozījumu.

Padome, kā arī Komisija savā grozītajā priekšlikumā, pilnībā, daļēji vai pēc būtības pieņēma grozījumus Nr. 1, 2, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 31, 33, 35, 36, 37 un 38.

Padome vēlas izteikt šādas piebildes par grozījumiem, kuros tās nostāja nedaudz atšķiras no Komisijas grozītā priekšlikuma.

([1]) OV L 270, 7.10.1998., 48. lpp.

Attiecībā uz 23. un 29. grozījumu, Padome ir ievērojusi Komisijas pieeju, proti, dažas attiecīgo grozījumu daļas tika pārceltas uz pielikumiem, formulējot tās kā piemērus iespējamām rīcībām, kas jāveic, lai panāktu ieteikumā uzstādītos mērķus. Tomēr Padome ieteikuma pamattekstā ir no jauna iekļāvusi dažus elementus, ko par nozīmīgiem atzinis Eiropas Parlaments, lai panāktu lielāku saskaņotību ar Parlamenta nostāju.

Tāpat Padome spēja pēc būtības pieņemt 35. un 36. grozījumu, lai ņemtu vērā Parlamenta bažas par papildpasākumu nodrošināšanu, tomēr reizē cenšoties novērst apgrūtinoša ziņošanas pienākuma ieviešanu.

Padome nespēja pieņemt 37. grozījuma daļu, ar ko iedaļā, kas saistīta ar tiesībām uz atbildi, terminu "orientējošas pamatnostādnes" aizstāj ar terminu "obligātie principi", jo uzskata, ka šis termins ir pārāk stingrs, lai to iekļautu ieteikumā.

Attiecībā uz 26. grozījuma pēdējo ievilkumu Padome uzskatīja, ka nebūtu ieteicams koncentrēties tikai uz vienas uzticības tālruņa līnijas izveidi, plānojot iespējamos pasākumus ziņošanai par nelegālām un aizdomīgām darbībām internetā, un ir saglabājusi brīvāku formulējumu.

Padome turpināja Komisijas grozītajā priekšlikumā aizsākto virzienu un kopējā nostājā nav iekļāvusi grozījumus Nr. 3, 5, 13, 27, 32 un 34.

IV. **NOBEIGUMS**

Padome uzskata, ka kopējā nostāja kopumā pilnībā saskan ar Komisijas grozītā priekšlikuma mērķiem. Padome arī uzskata, ka tā Komisijas priekšlikuma grozījumā ir pienācīgi ņēmusi vērā Eiropas Parlamenta mērķus, un cer tuvā nākotnē panākt vienošanos ar Eiropas Parlamentu, lai ātri pieņemtu šo ieteikumu.